

PÍSEŇ 0654

Otče náš, jenž v nebesích dlíš

Martin Luther 1539

1. Ot - če náš, jenž v ne - be - sích dlíš, nám pak ja - ko dít - kám ve - líš

mí - ti zře - ní vzhů - ru k to - bě v us - ta - vič - né své mod - lit - bě,

dej, ať ji - nam ne - hle - dí - me, tím te - be sa - mé - ho ctí - me.

2. Posvěť se svaté tvé jméno, aby všude velebeno bylo tvé pravdy učení, veď k dobrých skutků činění, potlačuj všechny zlé bludy, ať pravda tvá sílí všudy.
3. Přijď k nám, Pane, tvé království, ať sláva tvá se větu skví a tvé již rozptýlí slovo království antiktistovo. Svaž satana, ať národy již nemámí svými svody.
4. Bud' vůle tvá, věčný Pane, sám co ty chceš, ať se stane jak v nebi, tak i na zemi. Mezi příhodami všemi kráčetí dej trpělivě, mít se k sobě mlčenlivě.
5. Chléb náš vezdejší dej nám dnes; pakli co víc přidati chceš, ne k života zbujelosti, ale k slušné potřebnosti. K práci posilň, svaté na ni vylévej své požehnání.
6. I odpusť nám naše viny, scestné jakékoli činy, také řeči i myšlení, v nichž jsou mnohá poblouznění, tak jako i my všechněm svým viny odpouštíme bližním.
7. Neuvod' nás v pokušení, ať nám těžkým svodem není ze tvé vůle přestoupení, a tak k hrůzám zatracení. Tvůj svatý Duch všudy nás řiď, na všech cestách k pomoci přijď.
8. Vysvobod' nás ode zlého, duchu, tělu škodlivého, i od zlostného satana, jenž svodí od tebe, Pána. Popřej dobrého skončení, šťastného z bíd vykročení.
9. Vždyť tvá jest vláda, království, nezrušitelné mocnářství, tvá jest moc všechna nade vším nejmenším i největším, po celou věčnost sláva, čest - amen - navždy pouze tvá jest.

M.Luther 1539, J.A.Komenský 1659, 1979